

[Socialministeren.]

Ansvar for Staten, end hvor der er Tale om Erstatning efter Ulykkesforsikringsloven i al Almindelighed. Som Følge af denne Ændring foreslaas disse Sagers Behandling overført fra Socialministeriet — som jeg sagde, var det heller ikke nogen heldig Ordning — til Ulykkesforsikringsraadet; derfor er der ogsaa paa dette Omraade taget Hensyn til den nye Opbygning af Ulykkesforsikringens Administration.

Lovforslaget følger i det hele Udvalgets Betænkning, herunder ogsaa de gunstige Erstatningsbestemmelser, men indskrænker disse, for øvrigt i Overensstemmelse med Udvalgets Betænkning, til kun at komme til Anvendelse paa indkaldte værnepligtige, ikke paa militære faste Tjenestemænd; for deres Vedkommende er der ikke nogen særlig Grund til at have en Ordning svarende til denne, idet det er rimeligst at sammenstille dem med andre Tjenestemænd. Noget andet er, hvis de militære Tjenestemænd skulde komme i Krig eller skulde blive indkaldt, fordi der skal tilvejebringes en Sikringsstyrke. I saa Fald er deres Tjeneste af samme tvungne Karakter som de værnepligtiges, og af Hensyn hertil har jeg foreslaaet i § 34, at det i givet Fald skal fastsættes ved Lov, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til en eventuel Invalideforsørgelse.

I øvrigt indeholdes Bestemmelserne om udvidet Erstatningsansvar i §§ 14, 16, 21, 30 og 31, og jeg kan i saa Henseende henvise til Bemærkningerne til disse Paragraffer.

Med Hensyn til den økonomiske Rækkevidde af nærværende Lovforslag er der stillet en Del Beregninger op. Jeg tror, at man vil spare ved at tage disse Sager fra Socialministeren og lægge dem over til Ulykkesforsikringsraadet, hvor man har hele dette Sæt af sagkyndige Specialister, som jeg ikke har til Raadighed. Men hvad man nu end mener derom, saa har Udvalget i hvert Fald ikke taget dette Hensyn i Betragtning, men har regnet ud — det fremgaar af de udførlige Bemærkninger, i hvilke man desuden vil finde et Resumé over Merudgifterne i Henhold til de forskellige Ændringsforslag —, at Merudgifterne i de første Aar vil dreje sig om 16 000 Kr. til alle de forskellige Foranstaltninger. Efterhaanden vil dette Beløb dog øges, fordi de værnepligtige i Regelen er ganske unge Mennesker, som, naar de kommer til Skade, er i en ganske ung Alder, og som kan paaregnes at leve længe; der kommer jo nogen til Skade hvert Aar. Det vil øges i

Løbet af 60 Aar til ca. 200 000 Kr. om Aaret, men saa langt behøver vi forhaabentlig ikke at se ud i Fremtiden.

Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling, dels fordi det er rimeligt, at der nu som en Konsekvens af Socialreformen ogsaa bringes System ind paa dette lille Lovomraade, i naturlig Forbindelse med Revisionen af Ulykkesforsikringslovgivningen, dels ogsaa fordi jeg stadig væk maa hævde, at den nuværende Ordning er principløs og den nuværende Administrationsform uheldig. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling, der i et Tilfælde som dette nærmest bør være af den Karakter, at man ser efter, om Overensstemmelse med den nys gennemførte Ulykkesforsikringslov er til Stede paa alle de Omraader, hvor det var ønskeligt, og det tror jeg vil vise sig at være Tilfældet.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2053; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Johannes Jensen: Jeg foreslaar, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Herberger og Arbejdshjem m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2081; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4).

Lovforslaget sættes til Forhandling.